24/04/2019

«Εγώ δεν ήμουν χριστιανή...»

/ Ορθόδοξες Προβολές

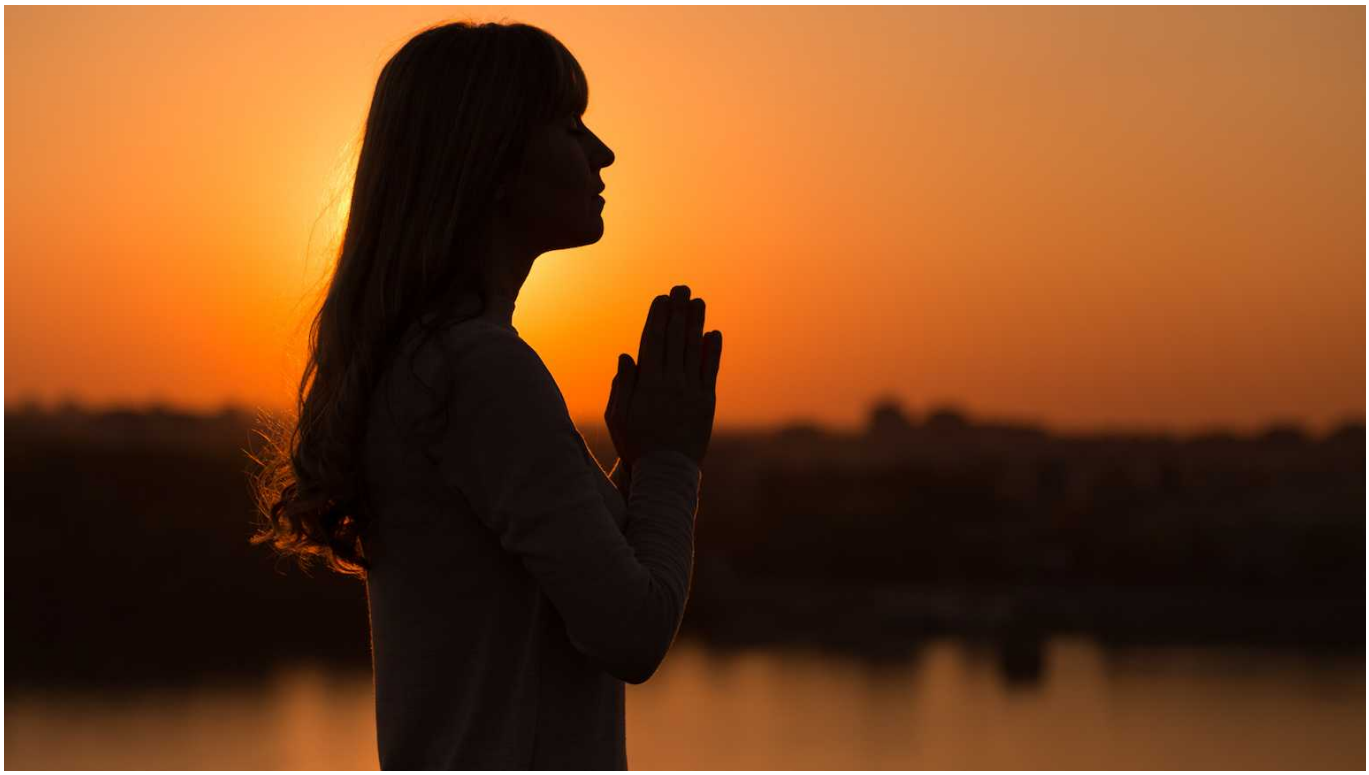

Η συγκλονιστική ιστορία μιας άθεης μητέρας που την Μεγάλη Εβδομάδα ύστερα από ένα τυχαίο γεγονός αποφάσισε να ασπαστεί την Ορθοδοξία, όπως την περιγράφει το neoskosmos.com

«Εγώ δεν ήμουν χριστιανή. Η θρησκεία, ο Χριστός, ο Θεός, ήταν έννοιες που δεν με ενδιέφεραν ποτέ. Η σχέση μου με το θεό ήταν ανύπαρκτη» λέει με αφοπλιστική ειλικρίνεια η Αυστραλή Jade, η οποία γεννήθηκε σε μια μακρινή επαρχία της Νότιας Αυστραλίας από Αγγλοσάξωνες γονείς που δεν είχαν καμία απολύτως σχέση με τα θεία.

«Οι γονείς μου, δύο απλοί άνθρωποι από την επαρχία, με μεγάλωσαν να είμαι καλός άνθρωπος και να βοηθώ τους συνανθρώπους μου, αλλά δεν θυμάμαι ποτέ να γίνονταν συζητήσεις γύρω από το οικογενειακό τραπέζι που να αφορούσαν την πίστη και τις διαφορετικές θρησκείες» λέει η 43χρονη σήμερα μητέρα δύο παιδιών, η οποία αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της στις Νομικές και Κοινωνικές Επιστήμες ξεκίνησε να εργάζεται σε κυβερνητικά ιδρύματα και οργανισμούς που στόχο έχουν την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και της κακοποίησης ανηλίκων.

Μετά το πέρας των σπουδών της, η Jade μαζί με τον σύζυγό της, έφεραν στον κόσμο ένα υγιέστατο κοριτσάκι, το οποίο άθελά του στάθηκε η αφορμή να αλλάξει η ζωή και η σχέση της νεαρής μητέρας με το θεό.

«Θυμάμαι ήταν Μεγάλο Σάββατο για τους ορθόδοξους και εγώ ήμουν μόνη στο σπίτι με το μωρό γιατί ο σύζυγος μου, γιατρός στο επάγγελμα, είχε βάρδια στο νοσοκομείο και οι γονείς μου έμεναν πολύ μακριά. Για κάποιον ανεξήγητο λόγο, και ενώ σε γενικές γραμμές η μικρή ήταν ένα πολύ ήσυχο μωρό, εκείνο το βράδυ δεν μπορούσα να την ηρεμήσω και έτσι αποφάσισα να την πάρω και να πάμε μαζί μια βόλτα στην γειτονιά».

Παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες της νεαρής μητέρας, η ανήσυχη μικρούλα δεν σταματούσε να κλαίει.

«Θυμάμαι τριγυρνούσα στα σοκάκια και προσπαθούσα να της τραγουδήσω αλλά το κλάμα της γινόταν όλο και εντονότερο. Κάποια στιγμή και ενώ και εγώ βρισκόμουν στα πρόθυρα της κατάρρευσης από την αυπνία, την ανησυχία και την απόγνωση, είδα μπροστά μου μια εκκλησία και χωρίς καν να το σκεφτώ απλά μπήκα μέσα.

«Ειλικρινά, δεν ξέρω τι με έσπρωξε να μπω στο ναό αλλά θυμάμαι καθώς περπατούσα στο διάδρομο με δάκρυα στα μάτια σκεφτόμουν πως αν τελικά υπάρχει αυτός ο θεός για τον οποίο μιλούν όλοι και που προσφέρει απλόχερα γαλήνη και ηρεμία σε όσους τον πιστέψουν, ίσως ήταν η ώρα να τον βρω και εγώ».

Η νεαρή μητέρα σωριάστηκε σε μια καρέκλα και πριν καλά-καλά προλάβει να βγάλει το μωρό από το καρότσι και να το πάρει αγκαλιά, δύο ηλικιωμένες γυναίκες έσπευσαν δίπλα της να την βοηθήσουν.

«Ήταν νωρίς και υπέθεσα ότι δεν θα είχε ακόμα ξεκινήσει η λειτουργία. Η μία γυναίκα με άγγιξε στον ώμο και μου προσέφερε λίγο νερό και ψωμί, το οποίο όπως έμαθα αργότερα λέγεται αντίδωρο, ενώ η άλλη σχεδόν ευλαβικά σήκωσε τη μικρή από το καρότσι και την πήρε στην αγκαλιά της».

Η Jade άρχισε να κοιτάζει γύρω της αφού δεν είχε ποτέ ως τότε βρεθεί μέσα σε εκκλησία.

Ήξερε πως τα κόκκινα μαλλιά της μικρής και τα δικά της, καθώς και η λευκή επιδερμίδα τους θα πρόδιδαν πως ήταν «ξένες».

«Κανείς δεν με ρώτησε το παραμικρό, παρά μόνο στέκονταν γύρω μου με συμπόνοια και πραγματικό ενδιαφέρον και με ρωτούσαν αν είμαι καλά.

«Δεν ξέρω πόση ώρα έμεινα εκεί, αλλά δεν θα ξεχάσω ποτέ το συναίσθημα της αγαλλίασης και της ζεστασιάς που με κατέβαλαν καθώς έμεινα να παρακολουθήσω την λειτουργία ενώ η Λάιλα, ήρεμη και ευχαριστημένη, είχε πλέον αποκοιμηθεί στην αγκαλιά της κυρίας που την κρατούσε».

Λίγες εβδομάδες αργότερα η νεαρή μητέρα επέστρεψε για να βαπτίσει την κόρη της και έκτοτε οι δυο τους φροντίζουν να επισκέπτονται την εκκλησία της γειτονιάς σε τακτά χρονικά διαστήματα.

«Μέσα μου ξέρω πως εκείνη την ημέρα αυτό που συνέβη ήταν κάτι το μοναδικό και έκτοτε πιστεύω πως όχι μόνο υπάρχει θεός, αλλά είναι εκεί και μας βοηθάει όταν τον έχουμε ανάγκη.

«Ταυτόχρονα, προσπαθώ να κατανοήσω τα θρησκευτικά ήθη και τα έθιμα ώστε να έχω μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για το που αρχίζει η θρησκεία και πού ξεκινά η ελληνική παράδοση, την οποία επίσης έχω αγαπήσει και έτσι να έρθω ακόμα πιο κοντά στην ορθόδοξη πίστη, ενώ η κόρη μου πλέον έχει ως καλύτερη φίλη μια νεαρή Ελληνοπούλα που την μαθαίνει όλα όσα πρέπει να ξέρει κανείς και πλέον μαζί ετοιμάζουν τις λαμπάδες τους για το Πάσχα.

«Ταυτόχρονα είμαι πολύ προσεκτική γιατί δεν θέλω να πιέσω την κόρη μου να ασπαστεί μια θρησκεία, αν δεν εκφράζει πρώτα την ίδια γι’ αυτό προς το παρόν προσπαθώ να της δώσω την δυνατότητα να διερευνήσει και να αποφασίσει η ίδια αν το μονοπάτι του θεού είναι κάτι που της ταιριάζει» καταλήγει η Jade.